

■ Ἡ παράδοξος μελέτη τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐλπίδας

Ἡ συγκλονιστικὴ ἱστορία μιας σύγχρονης ἀφανοῦς ἀγίας*

Ἡ τυφλὴ Ἀσπασία

Σὲ μία **κωμόπολι** τῆς Βορείου Ἑλλάδος ζοῦσε μία κοπέλα τυφλή, ὀνόματι Ἀσπασία.

Ἦταν ὀρφανή, πολὺ φτωχὴ καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἀπ' ὅλους, γι' αὐτὸ μεγάλωσε χωρὶς νὰ μπορέση νὰ μάθῃ γράμματα.

Ἦταν περίπου 18-20 ἐτῶν, ὅταν πέρασε κάποιος Ἱεροκῆρυκας τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας καὶ τὴν εἶδε, τὴν πήρε μαζί του καὶ τὴν ἔβαλε στὴν Σχολὴ Τυφλῶν στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἔτσι ἔμαθε ἀνάγνωσι διὰ τῆς ἀφῆς κατὰ τὸ σύστημα τῶν τυφλῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἔμαθε καλῶς νὰ διαβάζη, τῆς χάρισε καὶ μία Καινὴ Διαθήκη, γραμμένη στὴν ἴδια γλῶσσα, στὴν γλῶσσα τῶν τυφλῶν.

Ἄρχισε λοιπὸν ἡ κοπέλα νὰ τὴν διαβάζη ψηλαφώντας τὴν μὲ τὰ δάκτυλα καὶ ὅσο τὴν μελετοῦσε τόσο μάθαινε ποιοὺς ἦταν ὁ Χριστὸς καὶ τι ἔκανε γιὰ αὐτὴν προσωπικὰ καθὼς καὶ γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. **Κ**αὶ ὅσο μάθαινε, τόσο γαλήνευε καὶ εἰρήνευε ἡ ταραγμένη τῆς καρδιά.

Ἦ ὁ πόνος ἀπὸ τὰ βασανιστικὰ χρόνια ποὺ πέρασε, μαλάκωσε μέσα ἀπὸ τὴν μελέτη τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ ἡ Ἀσπασία γέμισε ἀπὸ χαρὰ καὶ εἰρήνη. Πλημμύρισε ἀπὸ εὐτυχία. «**Β**ρῆκα τὴν χαρά», ἔλεγε. «**Τ**ώρα ἀνοιξαν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου καὶ ἂν λείπουν τὰ μάτια τοῦ σώματος, δὲν μὲ πειράζει... **Μ**ὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μπορῶ νὰ δῶ ὅλο τὸν κόσμο...».

Ἐβλεπε τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ σὲ κάθε Θεία Λειτουργία καὶ ἐχαίρετο...

* * *

Κάποτε όμως έπαθε μία φοβερή δερματική νόσο πού έπρόσβαλε άκόμη και τά χέρια της, τά όποία «κάηκαν», με άποτέλεσμα νά χάσει άπό τά δάκτυλά της τήν άφή... **Δεν** μπορούσε πλέον νά ψηλαφήση τήν Άγία Γραφή ούτε και κανένα άλλο ιερό βιβλίο...

‘**Η** λύπη της και ό πόνος της ήταν άπερίγραπτος. **Έκλαιγε** μέρα-νύκτα... **Είχε** χάσει τήν δυνατότητα νά παίρνη δύναμι και χαρά μέσα άπό τό άγιο Βιβλίο. **Της** έμεινε όμως ή προσευχή: **«Κύριε** Ίησού Χριστέ, έλέησόν με».

Έκανε λοιπόν πολλή προσευχή για νά δώση ό Ίησούς Χριστός μία καλή λύσι.

Και ό Θεός άπάντησε...

Μία ήμέρα πήρε με λαχτάρα τό ιερό Βιβλίο, τήν Καινή Διαθήκη, και τό έφερε στο στόμα της, για νά άσπασθή τά γράμματά του, πού αυτά τά γράμματα, μάς μεταφέρουν τήν σοφία του Θεού, τήν λύτρωσι και σωτηρία.

Και τότε ανακάλυψε κάτι παράξενο: κατάλαβε ότι μπορούσε νά διαβάξη τήν γραφή των τυφλών με τά χείλη της! **Της** Άσπασίας ή ζωή πάλι γέμισε χαρά, τήν όποία της έδινε ή μελέτη του λόγου του Θεού. **Και** μέσα άπό αύτην τήν παράδοξη μελέτη, ήλθε ή δοξολογία, ήλθε ή ευχαριστία, ήλθε ή ζώσα προσευχή!

Μελετούσε και ύστερα έκανε προσευχή μετά δακρύων για όσους είχαν τά ίδια προβλήματα με σωματικές άναπηρίες και άσθένειες και ιδιαιτέρως προσευχή για όσους ήσαν τυφλοί στήν ψυχή άπό τήν άμαρτία...

Με τήν προσευχή της έβλεπε τόν Θρόνο του Θεού και Τόν παρακαλούσε και Τόν ικέτευε για τούς πτωχούς, τά όρφανά, τούς άνέργους, τούς άστέγους, για όλους τούς άσθενείς. **Για** τούς καλούς και τούς κακούς, για τούς άγαθούς και τούς πονηρούς, για τούς δικαίους και τούς άδικουμένους, αλλά και για εκείνους πού έξακολουθούν νά άδικούν τόν κόσμο... για τούς άρχοντες και τούς άρχομένους. **Όλοι** τους νά φωτισθούν και όλοι τους νά δούν τό Φώς τό άληθινό, τόν Χριστό, τόν Σωτήρα του κόσμου!

* * *

Κάποτε, άρρώστησε βαρεία. **Έξωμολογήθηκε** για τελευταία φορά και κοινώνησε των Άχράντων Μυστηρίων. **Ζήτησε** τήν Καινή Διαθήκη, είπε νά τήν ανοίξουν και ανοικτή νά τήν άκουμπήσουν στα χείλη της.

Ἄπλωσε τὰ χέρια της ἡ Ἄσπασία καὶ τὴν κράτησε γερά, ἀλλὰ ξεψυχισμένα. **Οἱ** οἰκεῖοι της κατὰ Θεία Πρόνοια τὴν ἄνοιξαν στὸ Α΄ κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐπαναλαμβάνοντας συνεχῶς τὸ «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν», ἡ Ἄσπασία παρέδωσε τὸ πνεῦμα της καὶ ἡ ψυχούλα της πέταξε ψηλὰ στὸν οὐρανό, ἐνῶ συγχρόνως πλημμύρισε τὸ δωμάτιό της μὲ ἄρρητη γλυκύτατη εὐωδία!...

Εἶναι καὶ αὐτὴ μία ἀφανῆς ἀγία!...

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστόπουλου, Οἱ Ἀναβαθμοὶ στὴν ἐν Χριστῷ Πορεία, σελ. 68-69, Πειραιᾶς 2011. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.